

De Haager

22-11-02

Van een gruwelijk soort vrolijkheid

GEEN
Van onze medewerker
Tom Rummens

Walter Hus en Jan Ritsma gingen aan de slag met *Titus Andonderonikustijnklothe*. Jan Decorres vertst van Shakespeares *Titus Andronicus*. Het resultaat is verrassend. Het bericht: 'kindlijke' taalidom van Jan Decorre krijgt bij Hus een tweede, muzikale leven toebedeeld.

Hus is wat betreft de bewerkingen van Decorres Shakespeares interpretaties niet aan zijn proefstuk toe. *Titus* is de laatste productie in een reeks van drie. Verder al ging hij aan de slag met *Meneer, de zot en klein*.

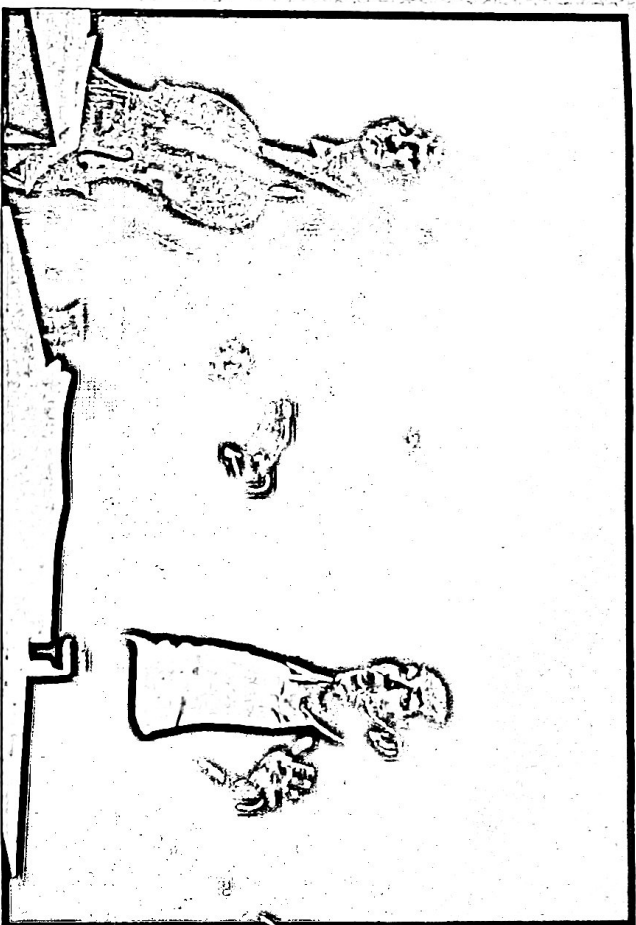
de tekst die Decorre in 1991 schreef op basis van *King Lear*. Ook voor die opera vroeg Hus aan Ritsma om de regie op zich te nemen. Dat was anders voor *Bloetwollendruvel*, Decorres Macbeth-bewerking uit 1994, waarvoor de componist ging aankloppen bij Guy Cassiers.

Titus Andronicus wordt wel eens het gruwelijkste verhaal uit de toneelletteratuur genoemd. Overtreffende trappen zijn altijd bedrieglijk, maar gruwelijk is het verhaal over de Romeinse generaal in elk geval. In het stuk vallen ettelijke doden, er wordt verkracht en gehakt en levend begraven dat het een lust is, en dat alles gebeurt in deze bewerking in een tijdsperiode van nauwelijks vijftig minuten. Op een manier die lichtheid, vrolijkheid zelfs, uitstraalt. Door Decorres 'kindlijke' taalgebruik, waardoor zinnen ontstaan als "door e gat / inemuur / heb ik hem / zien kappe / oei zeihem / ai oei ai / (strijk strijk / zijn hand af". Maar vooral ook door de prettige muzikaliteit waarin die taal door Hus, die aan de piano zit, en de vier andere muzikanten/zangers (Nelle De Boos, Lucy Grauman, Philippe

Thurict en Lode Vercamp), gegoten wordt. Het is een wat vreemde maar werkzame combinatie van een piano met een cello, een accordeon, een gitaar en een tuba. Hus heeft gekozen voor begenadigde muzikanten en performers. Het bonte gezelschap staagt er in elk geval in,

De voorstelling is van elke theatrale of andersoortige ballast ontdaan

een bijzonder soepel en dynamisch klankspel voort te brengen. Een glasheldere en uiterst melodieuze partituur, die radicaal verschildt van de eerder monotone manier waarop Decorre zelf zijn teksten meestal tot hun recht laat komen. *Titus*... is een voorstelling die vooral omwille van dat muzikale gegeven interessant is. Het is niet minder dan fascinerend om te zien hoe Decorres eigenzinnige tekstbewerking een tweede

Dankzij een stel begenadigde muzikanten en performers krijgt het 'kindlijke' taalgebruik van Jan Decorre een nieuwe dimensie. (Foto Herman Sorgeloos / RV)

leven ingeblazen krijgt door ze voorstelling van elke theatrale bewegingen worden tot een op intelligente én vakkundige of andersoortige ballast ontdaan. Van een echte opera is mis- lichamen gespeeld wordt is dat ander medium. Verder is de schen zelfs amper sprake: de vooraf op een mimisch niveau.

Maar dan gebeurt het ook goed en doeltreffend, vooral De Boos en Vercamp blinken hierin uit. Het 'bühnebeeld' van Herman Sorgeloos is doodeenvoudig. Er zijn alleen die vijf zangers/muzikanten die hun ding doen, zonder elkaar zelfs maar aan te kijken, slechts op het niveau van de muziek gaan ze een communicatie aan met elkaar. Dat zegt eigenlijk alles: dat het bij deze voorstelling voornamelijk een kwestie is van luisteren. Heel goed en aandachtig luisteren.

RECENSIE

RECEPSE

WAT: *Titus Andonderonikustijnklothe*

MIE: Walter Hus en Jan Ritsma in een productie van Muziek Lod. Publiektheater en Happy New Ears

WAAR EN WANNEER: nog tot 25 september, van woensdag tot zaterdag in

Publiektheater Minnemeers (09/25-01/01), later volgt een beperkte

toernee langs Rotterdam (Stadsschouw-

burg), Leuven (Stuc) en Kortrijk (Line-

light).

(Foto Herman Sorgeloos / RV)

ONS DOORBEL: het beurtte taalidom van Jan Decorre krijgt bij Hus een tweede, muzikale leven toebedeeld.

**DE REIS-
BEURS**
door
Libertytv
zie pag. 7